

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter det foreslåede stk. 3 har en virksomhed mulighed for at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i fremmed valuta og omregne resultatet til dansk mønt.

Virksomheder, der bogfører i fremmed valuta, og som vælger at omregne det skattemæssige årsregnskab til dansk mønt ved »engangsomregning«, skal således som udgangspunkt ikke efter skatteretlige regler registrere kursen på tidspunktet for hver enkelt transaktion for så vidt angår den valgte valuta.

Den foreslåede bestemmelse er dermed en fravigelse fra hovedprincippet i skattekontrollovens § 3 C, stk. 1, der henviser til reglerne i bogførings- og årsregnskabsloven, hvorefter en bogføring i fremmed valuta skal tilrettelægges således, at hver enkelt transaktion skal kunne omregnes til dansk mønt efter kursen på transaktionstidspunktet.

Den af virksomheden anmeldte regnskabsvaluta vil skattemæssigt blive betragtet som virksomhedens »nationale« valuta, hvilket får betydning blandt andet i relation til kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. I de avanceopgørelser, der skal udarbejdes i henhold til disse love, påvirker valutakursændringer fra anskaffelsestidspunkt til afståelsestidspunkt således gevinsten henholdsvis tabet.

Virksomhedens valg af valuta i det skattemæssige årsregnskab kan have stor betydning for beskattningen af kursgevinster og -tab, idet de foreslåede regler medfører, at virksomheden ikke realiserer tab og gevinst på transaktioner i den valgte regnskabsvaluta. Henset hertil skal det sikres at virksomheden ikke kan spekulere i valget af valuta. Arbejdsgruppen påpegede således også i sin rapport (Skatteministeriets rapport fra november 2003 om regnskabsaflæggelse i fremmed valuta), at en anmeldelsesordning er nødvendig for at sikre, at valget af valuta træffes ud fra forretningsmæssige overvejelser og ikke bæres af skattemæssige hensyn, hvilket i forhold til de gældende regler ville kunne blive særdeles provenubelastende for staten. Det foreslås på denne baggrund, at en betingelse for at kunne foretage »engangsomregning« er, at virksomheden inden indkomstårets begyndelse giver skattemyndigheden meddelelse om, at virksomheden ønsker at overgå til at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i en bestemt fremmed valuta.

Skattemyndigheden kan i særlige tilfælde dispensere fra overskridelse af fristen for anmeldelse, således at valg af regnskabsvaluta gyldigt kan træffes efter

indkomstårets begyndelse. Bemyndigelsen er primært tænkt anvendt i tilfælde, hvor det efter indkomstårets begyndelse bliver nødvendigt for en virksomhed at overgå til en ny regnskabsvaluta, f.eks. hvis virksomheden i henhold til de af Kommissionen godkendte internationale regnskabsstandarder, IAS/IFRS, har eller får pligt til at overgå til en anden funktionel valuta, i hvilket tilfælde bemyndigelsen ligeledes undtagelsesvis kan anvendes til at ændre et anmeldt valg af regnskabsvaluta efter indkomstårets begyndelse.

Efter det foreslåede stk. 4 skal virksomheden anvende samme regnskabsvaluta som grundlag for det skattemæssige årsregnskab som for virksomhedens bogføring i øvrigt eller sørge for, at bogføringen indeholder oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne til den pågældende valuta.

Virksomheden forudsættes at bogføre i en valuta, som er relevant for virksomheden, og det skattemæssige årsregnskab udarbejdes derfor også i den relevante valuta. Virksomheden kan således kun skifte til bogføring i anden mønt i et igangværende regnskabsår, hvis denne anden mønt er blevet relevant. Dette gælder også ved skift til bogføring tilbage til danske kroner.

Hvis virksomheden har anmeldt eller fået dispensation til at anvende en bestemt valuta forudsættes det, at denne valuta anvendes i virksomhedens bogføring i hele indkomståret, og det forventes således, at hovedreglen bliver, at virksomhederne ligeledes bogfører i den valuta, som er valgt som grundlag for det skattemæssige årsregnskab. Men i de tilfælde, hvor det eventuelt bliver nødvendigt at skifte bogføringsvaluta i løbet af indkomståret, hvilket er muligt ifølge bogføringslovgivningen, skal den skattepligtige blot sørge for, at bogføringen indeholder oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne til den pågældende valuta.

En skattepligtig, der aflægger årsrapport efter International Accounting Standards (IAS) eller International Financial Reporting Standards (IFRS), kan alene vælge at udarbejde skattemæssigt årsregnskab i sin funktionelle valuta eller dansk mønt. Virksomheden kan således altid vælge at anvende danske kroner i det skattemæssige årsregnskab, selv om den funktionelle valuta måtte være en fremmed valuta.

Hvis en skattepligtig har udarbejdet det skattemæssige årsregnskab i én funktionel valuta og senere får fastlagt en anden funktionel valuta, skal der anmodes om tilladelse til at ændre valuta, jf. det foreslåede stk. 5.

Efter det foreslåede stk. 5 kan den skattepligtige vælge, at det skattemæssige årsregnskab skal udarbej-